

Wong mursid bakal urip kanthi iman

Apa wong mursid 'urip kanthi iman' utawa 'urip miturut kabeh tembung sing metu saka cangkeme Gusti Allah'? Saiki, Kristus minangka iman sing bakal diwujudake (Gal 3:24), tembung kriya sing ana ing manungsa, mula, wong-wong sing adil bakal urip miturut Sang Kristus (Rom 10: 8). Sapa wae sing wis tangi bareng karo Kristus iku amarga padha precaya, lan nabi Habakuk nek seni manawa manawa wong-wong sing precaya iku bener.

Wong mursid bakal urip kanthi iman

"Nanging wong sing ora laku, nanging precaya marang wong sing mbenerake wong duraka, kapitayane dianggep bener" (Rm. 4: 5)

Pambuka

Eksposisi rasul Paulus pancen nggegirisi nalika negesake "Gusti Allah mbenerake wong duraka" (Rm. 4: 5). Adhedhasar apa sing dibenerake Gusti Allah kanggo wong duraka? Kepiye Gusti Allah, sing bener, ngumumake ora adil? Kepiye carane nindakake tanpa kompromi kaadilan sampeyan dhewe? Yen Gusti Allah ngandika: "... Aku ora bakal mbenerake wong duraka" (Kel 23: 7), kepiye rasul marang bangsa-bangsa liya negesake manawa Gusti Allah mbenerake wong duraka?

Rahmat lan iman

Wangsulane gampang: Gusti Allah mbenerake wong dosa kanthi sih-rahmat! Sanajan wangsulane gampang, nanging isih ana pitakonane: kepiye carane dheweke nindakake iki? Wangsulane uga gampang: kanthi iman "... kanggo nuntun kita menyang Sang Kristus, supaya kita bisa kabenerake kanthi iman" (Gal 3:24).

Kajaba Gusti Allah mbenerake wong duraka, mesthine manawa manungsa bisa dibenerake kanthi iman "Mula, yen kita wis kabenerake marga saka pracaya, kita bisa tentrem ana ing ngarsane Gusti Allah lumantar Gusti Yesus Kristus, Gusti kita. Marga saka iku aku uga bisa lumebu ing pracaya marga saka sih-rahmat iki, nalika kita ngadeg; lan kita gumunggung kanthi pangarep-arep kamulyaning Allah "(Rm. 5: 1-2).

Apa Gusti Allah mbenerake amarga kapercayan sing diwenehake manungsa marang dheweke? Apa kapercayan manungsa minangka entitas sing mbenerake?

Wangsulane ditemokake ing Roma 1, ayat 16 lan 17:

"Amarga aku ora isin marang Injil Kristus, amarga iku kekuwataning Allah kanggo nylametake kabeh wong sing precaya; pisanan saka wong Yahudi, lan uga saka wong Yunani. Amarga kayekten, kayektene kabenerane Gusti Allah, wiwit saka kapitayan tumeka ing iman, kayadene yen wis katulisan: Nanging wong mursid bakal urip marga saka kapitayan." (Rm. 1: 16 -17).

Sanajan ing Prajanjian Lawas, Gusti Allah bola-bali ngandhani hakim Israel manawa dheweke kudu mbenerake wong mursid lan ngukum wong duraka, lan ngumumake babagan awake dhewe: "... Aku ora bakal mbenerake wong duraka" (Kel 23: 7), rasul Paulus nggunakake Habakuk sing ujar: 'Wong mursid bakal urip kanthi iman', kanggo nuduhake manawa Gusti Allah mbenerake wong duraka!

Gusti Allah mbenerake manungsa lumantar Kristus

Liwat pengamatan sing ditindakake rasul Paulus babagan Habakkuk, kabukten manawa iman ora nuduhake kapercayan manungsa, nanging luwih saka Kristus, iman sing bakal diwujudake “Nanging sadurunge iman teka, kita wis katetepake ana ing angger-anggering Toret, lan kita precaya karo iman sing bakal diwujudake” (Gal 3:23).

Apa iman sing bakal diwujudake? Injil Kristus, yaiku kekuwatane Gusti Allah, yaiku iman sing nyata kanggo manungsa. Injil minangka iman sing kudu diupayakake wong Kristen (Jd1: 3). Pesen Injil yaiku martakake iman (Gal 3: 2, 5). Injil yaiku iman, yaiku kanthi sih-rahmat kababar “Amarga sih-rahmat sampeyan wis kapitulungan rahayu, marga saka pracaya; lan iki dudu saka sampeyan, iki minangka hadiah saka Gusti Allah “(Ef. 2: 8). Injil ora teka saka wong, nanging minangka hadiah saka Gusti Allah “Yen sampeyan ngerti kanugrahane Gusti Allah lan sapa sing njaluk sampeyan: wenehake ngombe, sampeyan bakal takon, lan sampeyan bakal menehi banyu urip.” (Yokanan 4:10).

Kristus minangka kanugrahane Gusti Allah, tema martakake iman, ing endi manungsa entuk rahmat iki. Mula, yen Alkitab ujar manawa tanpa iman mokal kanggo nyenengke Gusti Allah, mesthine kudu diandel yen iman sing disenengi Gusti Allah yaiku Kristus, iman kudu dicethakake, lan ora, kaya sing dikira akeh, iku kapercayan manungsa (Heb 11: 6).

Panulis kanggo wong Ibrani, ing ayat 26 bab 10 nduduhake manawa ora ana pangorbanan sawise nampa ilmu bebener (Injil) lan mula, wong-wong Kristen ora bisa nolak kapercayan sing diduweni, yaiku asil saka iman (Injil) (Heb 10: 35), amarga, sawise nindakake kersane Gusti Allah (yaiku pracaya marang Kristus), dheweke kudu sabar nggayuh janji (Heb 10:36; 1

Yohanes 3:24).

Sawise ngutip Habakkuk, panulise wong-wong Ibrani terus ngomong babagan wong-wong sing urip kanthi iman (Heb 10:38), yaiku wong kaya Abraham sing bisa dibenerake kanthi iman sing bakal diwujudake “Saiki, kaya sing dingerteni sadurunge ing Kitab Suci, manawa Gusti Allah bakal mbenerake wong-wong liya kanthi precaya, mula dhisik ngumumake Injil marang Rama Abraham, kanthi ujar,” Kabeh bangsa bakal diberkahi ing kowe “(Gal. 3: 8).

Kabeh bisa kanggo Gusti Allah

Rama Abraham wis bener amarga dheweke yakin manawa Gusti Allah bakal ngwenehake Wiji, ana prekara sing mokal, kaya dene ing mripate manungsa, Gusti Allah mbenerake wong duraka “Saiki janji-janjine wis dijanjekake marang Abraham lan turune. Dheweke ora ujar: Lan kanggo turune, kaya sing dikandhakake akeh, nanging mung siji, lan kanggo turune sampeyan, yaiku Kristus” (Gal 3: 16).

Kristus minangka dhasar sing kuwat tumrap samubarang sing diarepake lan bukti tumrap samubarang sing ora katon. “Saiki, iman minangka dhasar sing kuwat tumrap samubarang sing diarep-arep, lan bukti bab sing ora katon. Amarga para pinituwa mau entuk kesaksian ”(Heb 11: 1-2), kanggo wong mursid urip lan nampa paseksi manawa dheweke keparenging Allah lumantar Sang Kristus (Titus 3: 7).

Tembung sing dirungokake Nabi Ibrahim yaiku sing ngasilake kapercayan patriark, amarga “Nanging apa sing diandharake? Tembung kasebut ana ing kowe, ing cangkem lan ing atimu; Iki pangandikaning iman, sing diwartakake ... ”(Rom 10: 8), wiwit “Dadi iman iku saka ngrungokake, lan ngrungokake pangandikaning Allah” (Rm. 10:17). Tanpa ngrungokake tembung sing asale saka Gusti Allah, ora bakal ana kapercayan manungsa

marang Gusti Allah.

Elemen sing ngasilake sabdhoning yaiku pangandikane Sang Kristus, amarga ngemot kekuwatan saka Gusti Allah sing bisa mbenerake para wong duraka “Kanggo ngerti: Yen sampeyan ngaku kanthi tutuk marang Gusti Yesus, lan percaya ing atimu manawa Gusti Allah wis mungokake Panjenengane saka ing antarane wong mati, sampeyan bakal slamet. Amarga kanthi ati iku percaya tumrap kabeneran, lan kanthi cangkeme ngakoni karahayon ”(Rom 10: 9-10).

Nalika manungsa krungu Injil lan percaya, dheweke bakal nampa kekuwatan supaya bisa slamet (Rm. 1:16; Yokanan 1:12), lan nemokake kabeneran, amarga dheweke pindhah saka pati menyang urip amarga dheweke percaya karo iman (Rm. 1:17). Liwat Injil manungsa dadi putraning Allah “Amarga kowe kabeh padha dadi putraning Allah marga saka percaya marang Kristus Yesus” (Gal 3:26; Yokanan 1:12).

Kuwasane dewa

Napa rasul Paulus wani negesake manawa Gusti Allah nindakake apa sing dilarang dhewe dening hakim Israel? Amarga dheweke ora duwe kekuwatan sing dibutuhake! Kanggo nindakake tumindak sing ora adil, kudu duwe kekuwatan sing padha karo sing dituduhake dening Gusti Yesus nalika nambani wong lumpuh sawise ngapura dosane.

“Saiki sampeyan ngerti manawa Putraning Manungsa duwe kekuwatan marang jagad kanggo ngapura dosa (dheweke kandha marang wong lumpuh), Aku pitutur marang kowe: Tangia, jupuken kasurmu, banjur mulih menyang omahmu” (Luk 5 : 24).

Mbenerake iman minangka kekuwatane Gusti Allah “... Supaya kita bisa kabenerake kanthi percaya” (Gal 3:24), amarga nalika ana wong percaya manawa dibaptis ana ing sedane Sang Kristus (Gal

3:27), yaiku njupuk salib dhewe, banjur seda lan dikubur “Utawa sampeyan ora ngerti manawa kabeh wong sing kabaptis ana ing Yesus Kristus dibaptisake nalika sedane?” (Rm. 6: 3). Saiki sing wis mati lan dibenerake, ana ing dosa! (Rm. 6: 7)

Nanging, kabeh wong sing precaya lan mati bareng karo Kristus, uga ngakoni Kristus miturut apa sing wis dirungokake lan disinaoni “Amarga kanthi ati iku precaya tumrap kabeneran, lan kanthi cangkeme ngakoni karahayon” (Rom 10: 9-10).

Saiki wong sing ngakoni Kristus iku amarga, kajaba wis dibaptisake ana ing Sang Kristus, dheweke uga wis nanggung Kristus. Pangakon minangka woh saka lambe sing mung ngasilake wong sing sambung karo Oliveira nyata “Amarga kabeh sing wis kabaptis ana ing Sang Kristus, wis padha nganggo Kristus” (Gal 3:27); “Mula, ayo padha sok nyawisake pisungsung memuji marang Gusti Allah, yaiku woh saka lambe sing ngakoni asmane” (Heb 13:15); “Aku iki wit anggur, kowé iku pangé; Sapa wae sing ana ing Aku, lan Aku ana ing wong, iku bakal metokake woh akeh; amarga tanpa Aku, sampeyan ora bisa nindakake apa-apa (...) Rama kawula kaluhurake amarga kowe metokake woh akeh; mula kowé bakal dadi muridku ”(Yokanan 15: 6, 8).

Kesaksian sing diparingake Gusti Allah marang manungsa iku tumiba marang wong-wong sing, sawise dikubur, nanggung Kristus, yaiku, mung wong-wong sing wis tangi karo Kristus sing dianggep bener ing ngarsane Gusti Allah. Mung sing ngasilake anyar, yaiku, sing urip liwat iman (Injil) sing ana ing ngarsane Gusti Allah “Wong mursid bakal urip kanthi iman” (Hc 2: 4).

Wong mursid bakal urip kanthi iman, yaiku iman sing bakal diwujudake lan saiki dakwartakake (Rom 10: 8). Sapa wae sing wis tangi bareng karo Kristus iku amarga padha precaya, lan nabi Habakuk nek seni manawa manawa wong-wong sing precaya iku bener.

Mula, sapa wae sing ora percaya marang tumindake dhewe, nanging gumantung marang Gusti Allah sing mbenerake, kapitayane dianggep dadi keadilan "Nanging wong sing ora laku, nanging percaya marang wong sing mbenerake wong duraka, kapitayane dianggep bener" (Rm. 4: 5); "Lan dheweke percaya marang Pangeran Yehuwah, lan dheweke ditrapake dadi kabeneran" (Kej. 15: 6), amarga kanthi percaya manungsa bakal cocog karo Sang Kristus nalika dheweke tilar donya lan bakal tuwuh kanthi kekuwatane Gusti Allah, manungsa anyar digawe lan dinyatakake bener dening Gusti Allah.

Pangandikaning Pangeran iku kabukten, lan kabeh wong sing percaya ora bakal bingung "Kaya sing katulis: Lah, Aku bakal nempuh sandhungan lan batu watu ing Sion Lan sapa sing percaya, ora bakal bingung "(Rm. 9:33), yaiku, ing Injil, yaiku kekuwatane Gusti Allah, kabenerane Gusti Allah ditemokake, yaiku iman (Injil) kanthi iman (percaya) (Roma 1 : 16-17).

Wong mursid bakal urip ana ing Sang Kristus, amarga saben tembung sing metu saka cangkeme Gusti Allah bakal urip manungsa, yaiku tanpa Kristus, yaiku roti urip sing tumurun saka swarga, manungsa ora duwe urip ing awake dhewe (Yokanan 3:36 ; Yokanan 5:24; Mt 4: 4; Heb2:4